

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 89/2023
06.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Друштвено предузеће за производњу и прераду меса и за пољопривредну производњу „ЈУГОСООП“ – у стечају, Бујановац, чији је пуномоћник Саша Станковић, адвокат у ..., против туженог „DELHAIZE SERBIA“ доо Београд, чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.053.294,98 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 2331/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној 06. априла 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 2331/22 од 20.10.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 9Пж 2331/22 од 20.10.2022. године преиначена је пресуда Привредног суда у Лесковцу 1П 891/2021 од 26.01.2022. године тако што је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе на исплату износа од 1.053.294,98 динара са законском затезном каматом од 15.04.2009. године до исплате на име накнаде штете по основу кривице за протекла рока употребе на меду и месним прерађевинама, и то појединачно наведене врсте, количине и цене, те је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 198.258,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 152.766,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешне примене материјалног права и због погрешно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора на ревизију је тражио.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Предметни спор, инициран тужбом од 15.04.2009. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 1.053.294,98 динара.

Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000 евра, следи да се ревизијом побија пресуда донета у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници у спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужилац се не позива на члан 404. истог Закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове одлуке, тако што је одбацио ревизију тужиоца, као недозвољену.

У ставу другом изреке, на основу одредбе из члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, јер са ревизијом није успео, а применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку и захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не спадају у нужне и потребне трошкове за одлучивање о ревизији.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с. р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић